

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 165-1923)

Originalt emne

Gader

Gader/Færdslen

Gader/Gader, Gangstier og Veje i Almindelighed

Kørsel

Kørsel/Kørsel i Almindelighed

Sundhedsvæsen

Sundhedsvæsen/Stefanshjemmet

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 17. maj 1923](#)
- 2) [Byrådsmødet den 23. maj 1929](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 17. maj 1923 - side 12

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 165-1923)

Besværing fra Villakvarteret omkring "Louisenhøj" over, at denne Ejendom tænkes anvendt til Sygehus.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse indstiller, at det ved Søgsmal prøves, om den paatænkte Anvendelse af Ejendommen er forenelig med den paa samme hvilende Villaserudit.

Andr. Christensen henviste til den foreliggende Skrivelse fra saa godt som alle Villaejerne i Kvarteret. Louisenhøj var solgt til en Institution, som paatænkte at indrette et Hjem for kronisk syge i Ejendommen, og i Skrivelsen gjordes nu gældende, at en saadan Benyttelse stred mod den Servitut, som var lagt paa Grundene derude. Taleren ansaa det for at være et tvivlsomt juridisk Spørgsmaal, hvorvidt en saaadan Benyttelse var tilladt, og der kunde nok anføres adskilligt for, at det stred mod Servituten. Byraadet havde jo solgt Grundene med denne Servitut og havde derfor Paataleret in. H. t. dens Overholdelse, og naar samtlige Grundejere klagede over en formentlig Striden derimod, havde Udvalget ikke ment at kunne skyde Sagen fra sig, men foreslog at henvise Spørgemaalet til Afgørelse ved Domstolene.

M. Simonsen mente ogsaa, det var den eneste Vej at gaa i dette Tilfælde. Men det maatte alligevel forbavse, at der kunde komme en saadan Protest mod Ejendommens Benyttelse til et Rekreationshjem for syge Mennesker, for man kunde ikke tænke sig, at det i nogen Maade vilde genere nogen som helst derude, ikke engang de to nærmest liggende Villaer, idet disse havde Facade til en anden Side end Louisenhøj. Andragendet syntes at røbe en vis Haard hjertethed hos de paagældende, og det var mærkeligt, at det havde kunnet samle saa mange Underskrifter, vist dem alle med Undtagelse af Overretssagfører Andr. Christensen og Bankdirektør Andersen, men det mentes, at disse havde medvirket ved Overdragelsen og derfor ikke saa godt kunde skrive under. Maaske kunde Forbudet tvinges igennem ved Domstolene, men det saa alligevel underligt ud at ville sammenligne en saadan Virksomhed med Kreaturhold, Restaurationsdrift, Forlystelsesanstalt o. 1. Men hvorledes end Afgørelsen faldt ud, vilde det sikkert overalt gøre et meget daarligt Indtryk, at man paa den Maade søger at hindre en Barmhjertighedsgerning mod syge Mennesker.

A. Mørup erindrede om, at Byraadet for et Par Aar siden skænkede en Byggegrund til Opførelse af et Hjem for kronisk syge. Men det viste sig, at Selskabet ikke kunde skaffe tilstrækkelige Midler til at opføre Hjemmet, og Bestyrelsen havde derfor set paa forskellige Villaer for at indrette et Hjem i en saadan. Saa kom Louisenhøj til Tvangsauktion og kunde købes paa gunstige Vilkaar, og den blev købt i god Tro, idet ingen af Bestyrelsen et Øjeblik tænkte paa, at denne Servitut kunde være en Hindring for en saadan Anvendelse, der næppe kan siges paa nogen Maade at forulempe Kvarteret. Taleren delte Hr. Simonsens Forbavselse over, at Villaejerne i saa stort Tal havde skrevet under paa Protesten. Der var næppe andet at gøre, end at faa Sagen afgjort ved Domstolene, og Taleren kunde tiltræde Forslaget herom; men selvfølgelig vilde det blive en Skuffelse, hvis Sagen gik Selskabet

imod, da Pengene nu var sat i Ejendommen. Taleren vilde dog gøre opmærksom paa, at Fabrikant Møller heller ikke var blandt Underskriverne.

Formanden svarede hertil, at det ogsaa vilde være højst mærkeligt at se Hr. Møller blandt Underskriverne, idet han var Formand for det Udvalg, som sælger Grundene og skal sørge for Servitutternes Overholdelse.

Andr. Christensen havde ikke medvirket ved Salget af Ejendommen. Naar Taleren ikke havde underskrevet Andragendet, skyldtes det andre Grunde, bl. a. at han var Medlem af det Byraadsudvalg, som nærmest havde med Sagen at gøre. Taleren tvivlede ikke om, at Hr. Simonsens Bemærkninger var fremsat af Interesse for de syge, men man burde alligevel ikke stemple det som Haardhjertethed, fordi Beboerne ikke ønskede at faa et Sygehjem i Kvarteret. Lignende Processer havde der været mange af omkring i Landet, hvor der fandtes Villakvarterer. Man gik heller ikke her ud paa at sidestille Hjemmet med Kreaturhold o. s. v., men der stod i Kontrakten, at der

i Kvarteret kun maatte opføres Villaer, og et Hospital kunde næppe kaldes en Villa. Kunde der indrettes Hospital i Louisenhøj, kunde det ogsaa ske i andre Ejendomme derude, og saa mistede Kvarteret sit Præg som Villakvarter. Taleren fandt derfor, at Protesten nok kunde forstaas uden at lægge Haardhjertethed til Grund.

A. Sneum gjorde opmærksom paa, at en tidligere Ejer af Louisenhøj havde indrettet et meget stort Hønseri og Udrugningsanstalt for Fjerkræ derude, men da kom der ingen Protest, skønt dette snarere kunde kaldes en Overtrædelse af Servitutten.

V a l d. Pedersen bemærkede, at Byraadet ikke havde solgt Louisenhøj til Selskabet og derfor ikke havde noget at bebrejde sig i den Retning; derfor var det i nogen Grad "for Smed at rette Bager", hvis Byraadet nu skulde anlægge Søgmaal for at faa Spørgsmaalet principielt afgjort. Men saavidt Taleren vidste, bortfaldt Villaejernes Paataleret i 1925, hvorfor Taleren vilde henstille til Selskabet at finde en mindre Villa til Benyttelse i de 1 ½ Aar, saa gik Sagen nok lettere i Orden til den Tid.

Andr. Christensen fastholdt, at man burde tage en Afgørelse af Spørgsmaalet nu.

Indstillingen forkastedes med 10 Stemmer mod

6, hvorefter det overlodes Villaejerne selv at paatale Sagen ad Rettens Vej.

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 165-1923)

Andragende fra De forenede Jernstøberier om Tilladelse til at benytte to 4-tons Lastautomobiler, der ikke opfylder Motorlovens Forskrifter.

Fra Brolægningsudvalget forelægger følgende Erklæring :

"Ifølge Motorloven af 1/7 1927 § 4 maa Egenvægten af Motorkøretøjer ikke overstige

..... 4000kg

og Lasten ikke overstige..... 4000"

men Byrådet kan dog i særlige Tilfælde give Tilladelse til at benytte Motorkøretøjer med større Vægt paa Kommunens Gader og Veje.

Jernstøberiet har tidligere faaet Tilladelse til at køre med X 2519 med Egenvægt 4833 kg, imod at Egenvægt + Last ikke overstiger 8000 kg.

Nu ønskes fornyet Tilladelse for denne Vogn, hvilket formentlig kan anbefales paa Betingelse af,

- 1) at Vognen, naar der udskiftes Gummiringe, forsynes med halvmassive Ringe, som er anerkendte af Justitsministeriet i henhold til Motorloven af 1/7 1927 § 5 (idet der for Tiden køres med "Kontinentalringe", som ikke er anerkendt af Justitsministeriet som halvmassive),
- 2) at Egenvægt + Lasten ikke overstiger 8000 kg,
- 3) at Tilladelsen naar som helst kan tages tilbage, saafremt den efter Byrådets Skøn maatte give Anledning til Ulemper.

Med Hensyn til Lastvogn X 3079 bemærkes, at den ikke er indregistreret inden 1. Januar 1929 og kan derfor i henhold til Justitsministeriets "Bekendtgørelse af 22. Februar 1928 angaaende Gummiringe paa Motorkøretøjer og Paahængsvogne m. m." Stk. 2 ikke indregistreres, saalænge den er forsynet med Gummiringe, som ikke er anerkendt af Ministeriet som halvmassive".

Andr. Bitsch anbefalede Indstillingen. Indstillingen vedtoges.

